

2.

Ministertet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Ved at fremsende et i Folketinget indbragt Andragende fra Kirkebøggerne i Folding Sogn om et rentefrit Laan, stort 17,000 Kr., af Statskassen til Opførelse af en ny Kirke i Sognet, hvilket Andragende af det nævnte Ting i Rigsdagssamlingen 1895—96 er henvist til undertegnede Minister til Undersøgelse og Overvejelse, har Hr. Formanden i behagelig Skrivelse af 11te April d. A. anmodet om at erholde Oplysning om, hvilken Afgørelse der er truffet i Sagen.

Saaledes foranlediget skal jeg først bemærke, at lignende Andragender allerede gentagne Gange tidligere have foreligget for Ministeriet, men at man ikke har fundet, at der i nærværende Tilfælde forelaa saadanne ganske særlige Omstændigheder, som kunne motivere Statshjælp i det ansøgte Djemed. I Anledning af det nu foreliggende Andragende har Ministeriet taget under fornyet Overvejelse, om der maatte kunne forstaaes det fattige Sogn nogen Hjælp fra det offentlige til Forbedring af Pladsforholdene i den nuværende Kirke, der vel ikke i sig selv har nogen større arkitektonisk eller antikvarisk Interesse, men i hvilken der findes et Pulpitur fra Midten af det 17de Aarhundrede, der fortjener at bevares, og man har i den Anledning brevvekslet med den kongelige Bygningsinspektør og fra denne modtaget en udførlig Indstilling i Sagen. Af denne Indstilling fremgaar det imidlertid, at den kongelige Bygningsinspektør ikke har turdet tilraade at anvende nogen større Sum paa en Udvidelse af den gamle Kirke, og at, selv om man vilde gaa til en saadan, det Beløb, der vilde kunne tilskydes af Statskassen for derved at opnaa, at det nævnte Pulpitur bevaredes, vilde blive saa ringe, at det ikke vilde blive af nogen Betydning for Tjendejerne at erholde det. Under disse Omstændigheder har Ministeriet ikke ment at burde foretage noget i Sagen.

Ved i en Skrivelse af Dags Dato at anmode Biskoppen over Ribe Stift om at give Andragerne Bæstet i Overensstemmelse hermed har Ministeriet derhos tilføjet, at da det ikke findes konstateret paa den i Kirkesynslovens § 4, jfr. Ministeriets Skrivelser af 21de Januar 1876 og 14de Februar 1881 (i Love og Ekspeditioner vedkommende Kirke- og Skolevæsen) anviste Maade, at Kirken ikke er saa rummelig, at den afgiver behvem Plads for Sognets Kirkegængere, saa at der for Tiden ikke kan gives Tjendejerne Paabud om Kirkens Udvidelse, finder Ministeriet, at der for disse ikke er andet at gøre, naar de ikke frivillig ville paatage sig den større Udgift, som er forbunden med Kirkens Ombygning, end at skride til Afhjælpningen af de af Synet udsatte Mangler ved den gamle Kirke, hvilket Arbejde derfor ikke længere bør opsjættes.

Kjøbenhavn, den 22de Oktober 1896.

Bardenfleth.

Oskar Damtier.

Til Folketingets Formand.